

U S T A W A

z dnia 17 czerwca 1919 roku

o spisie oficerów.

Art. 1. Wszyscy obywatele Państwa Polskiego, narodowości polskiej, posiadający stopnie oficerskie, bez względu na to, w jakiej armji obcej lub

570

Dziennik Praw. Poz. 325

№ 50.

polskiej formacji wojskowej stopnie te uzyskali, podlegają na zarządzenie Ministerstwa Spraw Wojskowych obowiązkwii zgłoszenia się.

Art. 2. Spis obejmuje oficerów zawodowych, rezerwowych, względnie zapasowych, postawionych w stan spoczynku lub w stan rozporządzalności; objąć on może także i tych, którzy poprzednio nie zostali do wojska polskiego przyjęci dla braku ogólnego cenzusu wykształcenia.

Art. 3. Zarządzenie zgłoszenia się może się rozciągać na wszystkich oficerów wymienionych w art. 1 i 2, którzy nie przekroczyli 60 lat życia w tym roku kalendarzowym, w którym spis zarządzono.

Art. 4. Oficerowie, zapisani zgodnie z art. 1, 2 i 3 niniejszej ustawy, mogą być w miarę potrzeby uzupełnienia korpusu oficerskiego powołani do czynnej służby na czas wojny rozkazem Ministra Spraw Wojskowych, który określi ilość roczników, powołać się mających, i kolejność ich powołania. Przepisy ogólne w wojsku polskiem obowiązujące unormują dalszy przebieg służby oficerów, do czynnej służby powołanych.

Art. 5. Winni niezgłoszenia się do spisu lub nieusłuchania rozkazu Ministra Spraw Wojskowych objęcia stanowiska służbowego bez dostatecznego uzasadnienia karani będą przez powszechne sądy karne więzieniem do lat 2-ch, zaś na obszarze, na którym obowiązuje kodeks karny austriacki, aresztem ścisłym do lat 2-ch.

Zasądzenie powoduje utratę wszelkich praw i przywilejów, płynących z poprzednio uzyskanego stopnia oficerskiego.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

w z. S. Wojciechowski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski